

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

18. Dies Junii. Agrum, si mediocriter colas, possides, si nimiùm, possideris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

mus memores illius, quod Dei instinctu pronun-
vit D. Zenon: *Sine sacrilegio non potes placere sacro-
go.* Quisquis placere Deo cupit; impiis displice-
re necesse esse. Quid! plurisne tibi erit, ut Deo displiceas,
unius humunculi rauca vocula, quam ut placeas, ratio, conscientia,
Dei minæ, pronuntiæ doctorum Patrum monita, Sapientium consilia,
cælestis curiæ judicium? Tu times sperni ab hominibus,
qui sæpè est servus peccati, mancipium diaboli? non times
sperni à Deo? Deus ille gloriæ, & maiestatis, pro te tot
probris, & contumeliis affecturus? tu verò ne verbum ullum,
pro illo possis pati? tibi hoc certum, & fixum, quod monet Poëta:

Factum factori summo preponere noli.

18. DIES JUNII.

Agrum, si mediocriter colas, possides; nimium, possideris. *Sidonius. l. 8. Epist.*

Terrena
bona de-
spicienda.

I. **P**AUCISSIMI sunt, qui ut agros
qui ex agris proveniunt fructus
ex fructibus opes possident;

rimini, qui ab illis possidentur. Hic nimius erga seu naturæ fragilia, seu fortunæ bona, affectus; est maximus in Dei obsequio defectus. Non ad illum finem, fictus est homo, ut rationes suas humi defixas habeat, ut magnas villas ædificet; ædes in urbium morem exstruat; fertas signis, atque picturis, Attalicis vestibus,

conchyliatis peristromatis intus ornatas, auro, argento, & omnibus iis rebus instructas; quibus redundant illi, quos vulgus beatos indigitat; quas ædes, nihil aliud Chrysostomus esse ait, nisi nidos, ex festucis, lutoque confectos. Quis non obstupescat adeo brutas hominum mentes, ut nihil aliud cogitent, inquirant, machinentur, ambiant, nisi terram, & quod est de terra? Aliquis noctes, diesque studet struendis opibus, & cumulandis facultatibus: ad quem finem? ut fabricetur sibi sumptuosum domicilium: ubi in terra, ut comparet sibi latos fundos, & ampla prædia: quo loco? in terra. Ita quidquid mens hominis versat, intellectus cogitat, cor experit, voluntas diligit; quidquid oculus aspicit, auris percipit, manus palpant, pedes calcant; quidquid totus homo, omnibus & corporis membris, & animæ facultatibus quærit, indagat, explorat, non est nisi terra, vel de terra?

II. Unde præclare Origenes, hujusmodi homines à terra devoratos ait, explicans illud Exodi 15. 12. (a) *Extendisti manū tuam; & devoravit eos terra. An non tibi videtur terra devorare eum, qui nihil, nisi de terra cogitat; qui semper terrenos actus habet? qui de terra loquitur, terrā desiderat, pro terra litigat, in terra spem omnē collocat: qui cælum nō aspicit, qui futura non cogitat, qui iudicium Dei non metuit, ne beata ejus promissa desiderat; sed sēper de presentibus cogitat, & terrena suspirat. Talem cum videris, dicito, quia terra devoravit eum.* Nonne hoc tandem est graviter desipere, nil nisi terrena sapere? Quàm sit homo totus quantus, quantus est, ab imis unguiculis, usque ad

G g 2

verti-

(a) Hom. 6. in Exod.

verticem capitis, terrenus, voluit Deus manifestare, dum jubet Jeremiam, homini sic loqui : *Terra, terra, terra, audi sermonem Domini.* Hominem tertio vocat terram. Primò, quia de terra ortus : secundò, quia in terra vivit : denique, quia in terram revertetur. Imò Deus volens ostendere, quod sint omnia bona temporalia, brevia tempore, quod exigua spatio, quàm incerta possessione, dixit Ezechiel : *(b) Fili hominis, sume tibi laterem, & pone eum coram te, & describes in eo civitatem Jerusalem.* Quam ais, Domine ? urbem tam amplam, quæ à Jeremio vocatur ob imperii amplitudinem, *(c) Dominus exercituum*, ob potestatis magnitudinem, *Princeps Provinciarum*, ob ædificiorum ordinem, & splendorem *Urbs perfecti decoris*, ob hominem multitudinem scientiam, sanctimoniam, *Gaudium universæ terre* Jerusalem, inquam, & in eo tot splendida palatia, tot sumptuosas ædes, tam amplas plateas, tam sublimes tures, tam excelsos muros, tot amena hortos, in vilissimæ luti portione, in uno laterem primere ?

III. Planè, ut constet omnibus, bona mundi omnia esse tam exilia, & pusilla, ut unius lateris gratia perexiguo possint contineri : sed non tantum bona temporalia sunt vana ; sed sunt etiam saluti perniciofa, animæ periculosa. Olim cum Carolo V. familiariter loquebatur Anthonius Læva, primus ipsius militum : delapso ad res Italiæ sermone, Læva Imperatori facilem, uti rebatur, totius Italiæ subjugandæ rationem demonstrans ; ante omnia hos, illos Principes è medio tollendos, inquiens. Cui Cæsar : Quis in

(a) Jerem. 22, 29. (b) Ezech. 4, 1. (c) 1. Thren. 1

Junius.

Tessera.

469

interim, ac dein Animæ meæ futurum est? Ergò, ait Læva, (cui verè tunc mens erat læva) animam habes? Vade, & imperium abdica: Illud, nempe, innuere volebat, conscientiam, & dominationem non benè inter se convenire. Ecce, quot malis nos objiciunt hæc fluxa mundi bona, ut si illis frui velis, vel ut uti possis, necessarium sit exuere omnem virtutem, animo proscribere pietatem, seponere Dei providentiam, excutere omnem conscientiam, negligere animam. Denique non potes consequi illa fortunæ bona, nisi cum maximo animi infortunio, fias malus. Si ergò sapimus, cavemus terrena sapere. Ideò esto hoc, vice oraculi:

De re terrena, non sit tibi plena crumena.

19. DIES JUNII.

In præceptis datis corporibus, nullum fui arbitrium est. *Seneca de Ira l. i. c. 7.*

Occasio I. **N**E priveris tuo, quo tibi succurras, arbitrio, cave à præcipitio. Accinit enim Senecæ Tullius: (a) *Qui se precipitavit, sustinere se, cum velit, non potest.* Positus in peccandi periculo, proximus es præcipitio. Quantum hoc times, tantum illud cave. In potestate cujusque est, occasione se offerre; at postquam illi se obtulit, vix in ejus est potestate, culpam evitare. In mea est potestate, prælium inire; at in mea potestate non est, potiri

G g 3

potiri